mida ka karta pole, seſt et talwel wähe taimi õitsewad, siis ei ole meil midagi kahju karta, waid meie terwis saab seſt ükſi kasu. Peale õhu niisutamist oma auru läbi, puhastawad tua taimed teda ka weel ,seſt et nad päewa päiste sees hapnikku wälja hingawad, mis meie keha kergitab. — Et see nõuu mitte tühi pole, wõime meie igal pool elus näha. Kes end töö tuas, koolis, kantſelleis ꝛc. taimedeſt eemal hoiab, maksab seda oma terwisega. Kes aga enam jagu omaſt eluajaſt taimede seas elab, nagu põllumees, kütt, kärner, seda õnnistab loodus terwise, rõõmsa meele ja agarusega. Kellel mitte aeda pole, see istutagu omale kasekenegi ukse ette, wõi lille peenrake akna alla.

(„Meelejahutajaſt".)

Kui palju aega kulutab inimene magamisega ära.

Täiskaswanud inimene tarwitob magamiseks iga päew seitse tundi. Palju inimesi magawad igawa aja päraſt, meelekindluse ja töötamise himu puuduse päraſt ehk ka mõne muu asja päraſt 10 ja weel enam tundi päewal, kui „leibaluusse laskemise uneke" ka weel sinna juure arwatakse. Kui meie nüüd 10. tunnilise igapäewaſe magamise peale waatame, siis näeme, et igapäew 3 tundi inimese elust unele, sellele surma wennale, ohwerdatud saawad. Kui meie terwe aasta kohta need iga päewaſed 3 tundi kokku wõtame, siis tulewad 1095 tundi wälja. Kui meie nüüd inimese noore põlwe maha arwame, kus meie peaajud enam und ja hingamist tarwitawad ja need 3 tundi 18 aastaſt kunni 60 eluaastani kokku arwame, ſ. o. 42 aasta kohta kokku arwame, siis tulewad 45,990 tundi wälja. Seega magaksime meie siis roblelt 5 aastat oma elust ära, wõi oleksime elusalt surnud! Aga mis ei wõiks meie kõik selle pika aja sees ära teha, ära teenida ja ära näha! Mõtelgem igamees siis ka selle sõna peale:

„Wara wälja, hilja woodi:
„Nõnda rikkus maija toodi."

(„Meelejahutajaſt".)

Kalendri tegija naljatused ja tõe terad.

1.

Misſuguses asjas oli Aadamal parem elada, kui teistel meestel?

„Temal ei olnud ämma."

2.

Adwokaadi Juts Kawala koer warastas libunikul suure worsti ära. Kui nüüd „ahwukaart" kord libuniku poeſt mööda läks, küsis see: „Kuulge, herra, kas selle koera peremees piab mulle selle worsti ära maksma, mis tema koer minu juureſt warastas?"

„Jah, muidugi!" wastas adwokaat.

„Nob, palun, makske siis mulle selle worsti eeſt 50 kopikat ära, mis Teie koer minu poeſt warastas!" ütles libunik. Adwokat maksis raha ilma wastu panemata ära, aga saatis koduſt libunikule rehnungi, kelles ta härja surmaja käeſt ametlikult antud hea nõuu eeſt 1 rubla 50 kopikat nõuudis.

3.

Märt Tops, kange porujommi pruukija mees, oli surma woodi peal. Wiimsel silmapilgul palus ta weel tilgakese wett ning ütles: „Ma lepin õige sellega enne surma ära, keda ma elus kõige enam wihkasin."

4.

Üks imelik ilus noor neiu tuli oma 80 aastase wana emaga kaupmehe juure ja palus 20 küünart siidi paela. Kaupmehe sell oli nii libe kui mesilane ja oleks neiukese jalgade alla end maha wiskanud, kui tall seks oleks luba olnud. Kui nüüd pael sisſepakitud oli, küsis neitsi: „Kui palju küünar maksab?"

„Iga küünar maksab üks musu," wastas libe sell.

„Nob, olgu peale," ütles neiu, „minu wana ema maksab niisuguse rehnungi ära!"

5.

Kohtuherra. Kuule, Tõnu, kudas sa ometi nii häbemata wõid olla ja oma naiſt kulbiga päha lüüa!?

Eesti Rahwa Kasuline Kalender 1886, lk 31